

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΜΑΡΙΝΗΣ

Ψαλλομένη τῇ 17 Ἰουλίου

Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερεῦσι ΓΕΩΡΓ. Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

Ἐφημερίου τοῦ ἐνταῦθα ἐνοριακοῦ ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Ἐρανισθεῖσα ἐκ διαφόρων Ἀκολουθιῶν καὶ ἐκδοθεῖσα
δις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἱερέως

Θουμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν Ἐκκλησίαις Εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ»

11 — Οδὸς Ἀριστείδου — 11

1915

Ἰουλίου 16.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους Ἐπισκόπου Πι-
δαχθῆς καὶ 10 μαρτύρων αὐτοῦ· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Φαύστου, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντιόχου, ἀδελφοῦ
τοῦ ἁγίου Πλάτωνος, τῶν ἁγίων 15 μαρτύρων, τῶν ἐν Πο-
σειδία, ἐτέρου ἁγ. μάρτυρος Ἀθνογένους καὶ ἁγ. γυναικῶν.

Ἀπολ. Ἦχος γ' θείας πίστεως.

Θείας χάριτος πεπληρωμένος, Ἀθηνόγενης ὁλος ἐδεί-
χθη, ἱερέων καὶ δικαίων συμμετοχος, τοὺς μὲν ἐπλήρου
σοφίας διδάγμασι, τοῖς δὲ ἐδίδου κανῶν ἀκριβέστατον, ὧ
γῆθόμενοι, αὐτὸν οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, πρεσβεύοντα ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν σῇ καρδίᾳ, περιθεὶς ἐφύλαξας,
Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ
θεράπων, διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

Μεγαλυνάριον.

Σοῦ ἡ θεοκίνητος θαυμαστέ, ἡδύλαλος γλῶσσα, λύρα
γέγονε Πνεύματος, τὰ τοῦ Θεανθρώπου ἠχοῦσα μεγαλεῖα,
Ἀθηνόγενης Τρισμάκαρ ὅθεν τιμῶμεν σε.

Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος Ἀλληλούια.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Ψαλλομένης τὴν 17 Ἰουλίου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸ Μακάριος ἀνὴρ, καὶ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν Στχ.
στ.' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπλημένην ὀφρύν, τοῦ
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντας, πρὸς τὴν
γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ Κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πα-
νουργίας αὐτοῦ νικήσασα. Ὡ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ
καὶ χάριτος! ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε σαφῶς ἀσθέ-
νειαν. (Δις)

Μάρτυς Μαρίνα πανέδοξε, τὰς οὐρανίους μονὰς ἐπαξίως
οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρα-
τεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ
προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβεΐαις σου, καὶ
πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἰτῆσαι καὶ λύτρωσιν καὶ
μέγα ἔλεος. (Δις)

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ
τροφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης
νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρησεν ἐφιεμένην
τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου,
ἐπιτυχεῖν, ἥς περικαταξίωσαι, Θεομακάριστε. (Δις)

(Δόξα Ἦχος δ'.)

Εν φωνῇ ἀγαλλιόσεως καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυ-
μνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα, ὅτι καθῆλε ἐπὶ γῆς τῶν

ειδώλων τὴν πλάνην. καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν χάραν στεφφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα. Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχασας ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώτω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἐνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον. "Ὅτε ἐκ τοῦ βύλου σου.

Ολην, τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς καταδαπανήσας ὁ τάλας νῦν κατελήφθη· Ἀγνή, πάσης ἐντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ τὸν θάνατον οἶμοι· τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ κοῖ Θεοῦ, οὐπὲρ ἐξιλοῦμαι Παρθένε καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα, ἐπέστρεψον καὶ σῶσον με.

Ἐξοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτε κακία. Ὃς φυλάσσει τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, σώζει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ, καθ' ὁδὸν ἀποθανεῖτε· ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει Θεῷ, κατὰ δὲ τὸ δόγμα αὐτοῦ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ. Παίδευε τὸν υἱόν σου, οὕτω γὰρ ἔσται σοὶ εὐελπὶς, Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γέινῃ ἐπὶ γῆρας. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου ἐπικρατῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καρπὸς ψυχῆς ἐλεημοσύνη ἡ δὲ προσευχὴ ἄνευ ἐλεημοσύνης ἀκαρπὸς ἐστὶ· κρεῖσσον δὲ πτωχὸς δίκαιος, ἢ πλούσιος φιλάργυρος κακόφρων ἀνὴρ· πολλὰ ζημιωθήσεται· ἐὰν ἐλέγχῃς ἀνδρα φρόνιμον νοήσιν αἰσθησιν πρὸς διόρθωσιν ἔλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσῃ σε, μὴ ἔλεγγε κακὸς· ἵνα μὴ μισήσῃ σε. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παρητιάν

ἀγει· ὁ Θεὸς τῇ Σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει υἱὲ μὴ παραρυῆς, τήρησον δ' ἐμὴν βουλήν καὶ ἐννοίαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχῇ καὶ χάρις ἐπὶ τῷ σῶ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἱσχύς ταῖς σαρκί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ, ἐὰν γὰρ πάθῃ ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν καθεύδῃς ἡδέως ὑπνώσεις ὁ γὰρ Κύριος ἔσται πρὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ ἀγρευθῇς μὴ ἀπόσχου οὐ ποιῶν ἐνδεεῖς ἡνίκα ἂν ἡ χεὶρ σου ἔχει βοηθεῖν· μὴ εἴπεις ἐπανελθὼν ἐπάναγκε καὶ αὐριον σοὶ δώσω δυνατοῦ σοῦ ὄντος εὐποιεῖν· ἀκάθαρτος ἐναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις εὐσυνεδρεύει. Κύριος ὑπερφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υιέ, μὴ ὀλιγόρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὦν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγῇ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὑρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν· ἐκπορεύεσθαι ἢ χρυσίον καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῖς ἐμπορεύεται δικαιοσύνην νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ οὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ καὶ αἱ τρίβοι αὐτῆς μετὰ τηρήσεως, Σοφίας οὐ μήποτε ἰσχύσει κακία.

Εἰς τὴν Λιτάν, στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦμν. Α'.

Ως ἐν πέτρᾳ στερρᾷ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσειρησθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθησας, καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέλιπας. Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐνδοξε, κόσμον

λυποῦσα καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰ-
τοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχ. β'.

Ως ἀλάστρον μῦρον, τὸ αἷμα σου προσενήνοχας τῷ σῶ-
νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντά-
μειψιν δὲ εἴληφας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε·
ὄθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὡραίοις σου ποσὶν κατεπά-
τησας, τῇ ἐπικλύσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἡξιώθης, ὡς Παρθένος
καὶ μάρτυς Χριστοῦ πολυάθλε. Ἦχ. δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ
τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες
κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομηνίας, δυνάμει τοῦ
Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν
δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὁσμὴν
μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι ὁ Βασιλεὺς τῆς
δόξης Χριστὸς ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο
ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρατχόμε-
νος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήτ-
τητον ἔδειξεν ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασά-
νοις ὀριμυτάτοις, διπλῶ στέφει διςσῶς σε κατέστρεψε καὶ
παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ὡς βασίλισταν πεποικιλμένην.
Αὐτὸν δυσώπητον. Παρθενομάρτυς Μαρίνα Πανεύφημε, τοῖς
ὕμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε, Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ
πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ
ἀρρήκτον, τὴν ἀβράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοιζ. Ἦχ. β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων

Δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν. Μάρτυρα τιμήσωμεν. Μαρί-
ναν νύμφην Χριστοῦ παρθενίας χιτῶνας γὰρ τὸ σῶμα κο-
σμοῦσα· χρύσειον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ
σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ
στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄν-
τως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐτότητος καὶ εὐταπεινώ-
τος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυ-
μήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἴλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίου,
καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιά-
γαστε.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης
Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων,
καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὄθεν τὴν πανίερων
μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ Λειψάνων τὴν θήκην,
νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβά-
νοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθλη-
φόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτ-
τητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι
τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιᾷσει, τὴν
λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμεν, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρί-
σης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατὰπεμψόν
ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν
καρπὸν τῆς ζωῆς σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ

τῆς ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ νῦν Ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχ. α'.

Τοῦ πατρὸς ἐκ βρέφους ἀπεστράφη τὰ εἰδῶλα, καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὄφρυν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνὴ ρωσθεῖσα ἰσχύει δὲ σταυροῦ, αἰσθητῶν τὴν τοῦ φανέντος σὴν κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος· δόξα τῷ σε δοξάσαντι· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι, διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρχοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ Ἀγίᾳ κιθῶτῳ ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ παρελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α' Στοιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν Τάφον.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίον σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον, καὶ τοῦτον προσενήνοχας τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερεῶς ὦ Μαρίνα, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης, μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ βῆμα σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ρῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρήμων μερίδων καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Μετὰ τὴν β' Στοιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, δσιότητος καὶ παρθενίας,

προθυμία κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθης Μαρίνα πανεύφημε, νοῦς ὁσιος αὐτοπροαίρετος, οὗτος τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸ ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ οὖν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρν, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα, Ἦχ. γ'. Τὴν Ὁρασιότητα.

Πόνους ἤνεγκας τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἴληφας τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Μαρίνα θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιόγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρίσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἡγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμφῳ ἡὺφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ ἐπῆλθε σοι Θεοτόκε, μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐρύσατο· δυὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ ἀνδραῖμοι τοῦ τετάρτου Ἦχου.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (Δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὼρ πυρὶ ἔσσεσθαι ἀπεξηραμμένοι (Δίς. Δόξα).

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως. (Καὶ νῦν)

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

(Προκείμενον. Ἦχος δ'.)

Θαυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Τὸ πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν. Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραί ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχοντα· καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ἡμῖν Οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ Ν'. Δόξα ταῖς τῆς Ἀθληφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Πεντηχοστάρion.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε ἐλέησον τοῦ. Καὶ τὸ Ἐλέει καὶ οἰκτιρῇ. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ἦχος πλ. δ'. καὶ τῆς Ἀγίας οἱ δύο εἰς τὸν αὐτὸν καὶ δ'.

Ὡδὴ α'.

Διχαρὰ Θεοτόκε, δέξαι μου τὴν δέησιν· προσπίπτω σοι ὁ ἀχρεὺς σου δοῦλος καὶ ὑμνεῖν σε ἀξίως ἐνίσχυσον.

Δέξαι Θεοκῆτωρ, δέησιν οἰκτρὰν τὴν τοῦ οἰκέτου σου δυσωποῦντος σε σώζειν πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ω πανύμνητε Κόρη, μήτερ τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Τείχησόν μου τὰς φρένας, φώτητον καρδίας τὰ νοήματα τοῦ ὑμνεῖν σε, Χριστέ μου, τῆς Πανάγνου μητρὸς δεήσεσιν.

Καὶ τῆς Ἀγίας. Ὑμνὸν διδοῦσας ἦχος πλ. δ', ὠδὴ Α'.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτόφορον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ διανοίας κεκρυμμένη ἄρτος Χριστοῦ, παρεῖδες ὁμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ικέτης προσέρχομαι σοι σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, οὐκ ἔπηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεία δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σὰρκικῶς κηρύσασα ταύτην Θεομήτορ, καὶ τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος εἰς ἦχον δ' θαλάσσης τὸ ἐρυθράτον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιστράπτουσα

περὶ Θεὸν χορεύεις, ἱερῶς. Θεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβεΐαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Αθλήσει, τὴν ψυχὴν νεώσασα θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεοργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι. Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σὼν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα παιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατρίκεις, ὡς παρθένος βασίλεια καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάτται.

Δόξα πατρί.

Ρυσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει πνεύματος τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννήτορ ἄχραντε· διὸ σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Καταδασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὠφθίσωμαι παιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄτω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'. Τῆς Θεοτόκου. Σὺ τὸ στερέωμα.

Η τὸν ὑπεράγαθον καὶ πανοικτίρμονα Κύριον, ἐν τῇ γαστρὶ τῇ σῇ δεξαμένη, Θεοτόκε, βοήθει μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Θεΐαις παρακλήσεσι, τῆς κυησάσης σε, Κύριε παμβασιλεῦ, οἴκτειρον τὸν κόσμον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὖσπλαγχνος.

Εχων σε βοήθειαν, ταῖς τῶν ἐχθρῶν παγίσιν, ἀγνή, μὴ ἐμπαγῶ ἔχων σε προστάτην τῆς ζωῆς μὴ ἐκπέσοι με.

Ολον κατακείμενον, ταῖς ἡδοναῖς, ἀγνή Δέσποινα, καὶ μολυσμοῖς ἐξ ἀπροσεξίας, ἐξαρπάσασα σῶσόν με.

Ὡδὴ γ'. Τῆς Ἀγίας. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ, οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράνων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρησεν ἀγάπης, σὲ Πανόλβιε.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίστεως ἐν πέτρα παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν Παρθένοις ἀήτητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχονται τὸν στέφανον, πανόλβιε.

Αγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχέομενοι, πᾶσαν κατέσβησαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκόν σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας ἤχος δ' εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. Ἄγία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνή, στέργουσα τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν ἀφιεμένη δωρεῶν. Πάνσμενε, πόνοὺς σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας,

καὶ τῶν πιστῶν ἡρδευσας, ὦ Μαρίνα, Μάρτυς τὸ φρό-
νημα.
Δόξα πατρὶ

Ως Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἐνστα-
σιν, τὸν περηνιστὴν πτέρνα.ς σου, ταῖς ὠραιόταταις συνέ-
τριψας.
Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ
γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγόνότα Πανάμωμε.

Καταιδασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ
ἐν τῇ θεῇ δόξῃ σου, στέφανον δόξης ἀξίωσον.

Αἰτησις ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καθ. ἡχ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνειφημοῦμέν σε πιστοί,
ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν
τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν,
ἀνδρεία πίστει, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ πατοῦσαν δύναμιν· καὶ
οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου αἰοῖδιμε,
Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας τοὺς τελοῦντας τὴν
μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ· τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμ-
βανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπιπόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῃ συλλήψει
σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάρλεκτον, ράβδος Ἀαρῶν
τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳ σου καὶ φύλαξ,
τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει καὶ μετὰ τόκον
πάλιν μένει Παρθένος.

Ὡδὴ δ'. τῆς Θεοτόκου ἡχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα Κύριε,

Τῇ χειρὶ σου κατάβαλε, δαίμονας ἐξ ὕψους τοὺς πολε-
μοῦντας με, καὶ εὐδόωσον πρὸς τρίβους ζωῆς, Θεὸς πρε-
σβείαις τῆς τεκούσης σε.
Ὑπεραγία.

Οταν μέλλει χωρίζεσθαι ἡ ἐλεεινὴ ψυχὴ μου τοῦ σώμα-
τος τοῦ ἀθλίου τούτου, Δέσποινα, σὺ παράστηθι μοι καὶ
βοήθησον.

Κραταῖα ἀντιλήψει σου, πρόστηθι Πανάχραντε, τοῦ οἰ-
κέτου σου, καὶ δαιμόνων μηχανήματα ἀπ' ἐμοῦ Παρθένε
ἐξαφάνησον.

Ως ὑπάρχουσα ἄβυσσος, τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθό-
τητος, τὰς ἀβύσσους τῶν πταισμάτων μου, ὦ Παρθενομή-
τωρ, ἀποξήρανον.

Τῆς Ἀγίας ὠδὴ δ'. Σὺ μοῦ ἰσχύς Κύριε.

Θεοπρεπής, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου τοῖς Ἀγγέλοις
ᾠθῆ ποθεινότατος, τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ καὶ τοῖς
ὑπηρέταις ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη τῷ
Χριστῷ γὰρ ἐβόας. Τῇ δυνάμει δόξα φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς ἡγωνισμένη πανόλβιε καὶ προσκαίρους πό-
νους ὑπομείνασα ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Δε-
σπότη, κομίζει Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας σὺν
Ἀγγέλοις βοῶσαι. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα, νῦν Μαρτύ-
ρων, ὅμιλος εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν
ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δε-
σπότη ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάν-
θρωπε.

Θεοτοκίον.

Μόνῃ ἀγνῇ, καὶ μετὰ τόκον διέμεινες· σὺ γὰρ λόγον,
μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ σύνθρονον Υἱὸν ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα· γεγένηκας Θεονύμφευτε καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις
τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸ κράτος τὸν πάντων κατέ-
χοντα.

Ἄλλος ἑστὸς Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα εἰς ἡχ. δ'.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα, λαμπηδόσι καὶ ἀφθαρσίαι

στέφανον ἀναδησαμένη χαίρουσα παρίστασι, Χριστῷ τῷ
 νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν περνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς
 ἐνστάσεσι, πανεύφημε, τρέψασα, καθεῖλες, δείξασα ἀνί-
 σχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου
 Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς
 σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκείαις ἁμωμον ὁλόκληρον,
 Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Δόξα πατρὶ

Τοῦ ποιμένος θείοις ἔχουσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν
 ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς, καὶ ἐσκήνωσας, εἰς
 μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Η Πανάμωμτος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβιμ φα-
 νεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον πάσης περιστάσεως, τῶν
 πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνημφε.

Καταΐδασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου
 σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ,
 κατανοῶν ἐκραγόγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'. ἤχ. πλ. δ'. Τῆς Θεοτόκου Ὁρθεύζαντες.

Ο τάλας καὶ παμβέβηλος κράζουσα, Λόγε Θεοῦ, διὰ
 τῆς τεκούσης σε σῶσόν με, σῶσον ὡς εὖσπλαχνος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Ανάξιον καὶ ὄλον κατάκριτον γεγονότα, Χριστέ, τοῦ
 σοῦ βήματος ἐξ ἀφροσύνης με οἴκτειρον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ
 με λύτρωσαι πρὸς σὲ γὰρ μόνην κατέφυγα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΜΑΡΙΝΗΣ

Ψαλλομένη τῇ 17 Ἰουλίου

Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερεῦσι ΓΕΩΡΓ. Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

Ἐφημερίου τοῦ ἐνταῦθα ἐνοριακοῦ ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Ἐρανισθεῖσα ἐκ διαφόρων Ἀκολουθιῶν καὶ ἐκδοθεῖσα
 δις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἱερέως

Θουμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἐν Ἐκκλησίαις Εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΤΥΠΟΙΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΡΑΤΥΟΣ»

11 — Οδὸς Ἀριστείδου — 11

1915

Ἰουλίου 16.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνόγενους Ἐπισκόπου Πι-
δαχθόης καὶ 10 μαρτύρων αὐτοῦ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Φαύστου, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντιόχου, ἀδελφοῦ
τοῦ ἁγίου Πλάτωνος, τῶν ἁγίων 15 μαρτύρων, τῶν ἐν Πο-
σειδία, ἐτέρου ἁγ. μάρτυρος Ἀθνογένους καὶ ἁγ. γυναικῶν.

Ἀπολ. Ἦχος γ' θείας πίστεως.

Θείας χάριτος πεπληρωμένος, Ἀθηνόγενες ὄλος ἐδεί-
χθη, ἱερέων καὶ δικαίων συμμετοχος, τοὺς μὲν ἐπλήρου
σοφίας διδάγμασι, τοῖς δὲ ἐδίδου κανῶν ἀκριβέστατον, ὡ
γηθόμενοι, αὐτὸν οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, πρεσβεύοντα ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν σῇ καρδίᾳ, περιθεὶς ἐφύλαξας,
Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ
θεράπων, διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

Μεγαλυνάριον.

Σοῦ ἡ θεοκίνητος θαυμαστέ, ἡδύλαλος γλῶσσα, λύρα
γέγονε Πνεύματος, τὰ τοῦ Θεανθρώπου ἠχοῦσα μεγαλεῖα,
Ἀθηνόγενες Τρισμάκαρ ὅθεν τιμῶμεν σε.

Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος Ἀλληλούια.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Ψαλλομένης τὴν 17 Ἰουλίου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸ Μακάριος ἀνὴρ, καὶ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν Στχ.

στ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, τοῦ
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντας, πρὸς τὴν
γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ Κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πα-
νουργίας αὐτοῦ νικήσασα. Ω τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ
καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε σαφῶς ἀσθέ-
νειαν. (Δις)

Μάρτυς Μαρίνα πανέδοξε, τὰς οὐρανίους μονὰς ἐπαξίως
οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρα-
τεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ
προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβεΐαις σου, καὶ
πταισμάτων ἄφεισιν παρὰ Θεοῦ, αἰτῆσαι καὶ λύτρωσιν καὶ
μέγα ἔλεος. (Δις)

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ
τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης
νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρησεν ἐφιεμένην
τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου,
ἐπιτυχεῖν, ἥς περικαταξίωσαι, Θεομακάριστε. (Δις)

(Δόξα Ἦχος δ'.)

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυ-
μνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα, ὅτι καθῆλε ἐπὶ γῆς τῶν

ειδῶλων τὴν πλάνην. καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν χάραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα. Σὲ νυμφί μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχασας ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σου.

Ολην, τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς καταδαπάνησας ὁ τάλας νῦν κατελήφθην Ἀγνή, πάσης ἔντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ τὸν θάνατον οἶμοι· τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ κοί Θεοῦ, οὐπὲρ ἐξιλοῦμαι Παρθέने καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα, ἐπέστρεψον καὶ σῶσον με.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτε κακία. Ὁς φυλάσσει τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, σώζει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ, καθ' ὁδὸν ἀποθανεῖτε· ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει Θεῷ, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ. Παίδευε τὸν υἱόν σου, οὕτω γὰρ ἔσται σοὶ εὐελπίς, Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γέινῃ ἐπὶ γῆρας. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, καρπὸς ψυχῆς ἐλεημοσύνη ἢ δὲ προσευχὴ ἄνευ ἐλεημοσύνης ἄκαρπος ἐστὶ· κρεῖσσον δὲ πτωχὸς δίκαιος, ἢ πλούσιος φιλάργυρος κακόφρων ἀνὴρ· πολλὰ ζημιωθήσεται· ἐὰν ἐλέγξης ἀνδρα φρόνιμον νοήσιν αἰσθησιν πρὸς διόρθωσιν ἐλέγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσῃ σε, μὴ ἔλεγχε κακοὺς· ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παρητίαν

ἄγει· ὁ Θεὸς τῇ Σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει υἱὲ μὴ παραρυῆς, τήρησον δ' ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχῇ καὶ χάρις ἐπὶ τῷ σῶ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἱσθίς ταῖς σαρκί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ὁ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκόψῃ, ἐὰν γὰρ πάθῃ ἄφωβος ἔσῃ· ἐὰν κοθεύδῃς ἡδέως ὑπνώσεις ὁ γὰρ Κύριος ἔσται πρὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ἐρέσει σὸν πόδα ἵνα μὴ ἀγρευθῇς μὴ ἀπόσχου οὐ ποιῶν ἐνδεεῖς ἡνίκα ἂν ἡ χεὶρ σου ἔχει βοηθεῖν· μὴ εἴπῃς ἐπανελθὼν ἐπάναγκε καὶ αὖριον σοὶ δώσω δυνατοῦ σοῦ ὄντος εὐποιεῖν· ἀκάθαρτος ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις εὐσυνεδρεύει. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υιέ, μὴ ὀλιγόρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὦν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγεῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν· ἐκπορεύεσθαι ἢ χρυσίον καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐμπορεύεται δικαιοσύνην νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ οὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ καὶ αἱ τρίβοι αὐτῆς μετὰ τηρήσεως, Σοφίας οὐ μήποτε ἰσχύσει κακία.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦμ. Α'.

Ως ἐν πέτρᾳ στερρᾷ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐθύθησας, καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέλιφας.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐνδοξε, κόσμον

λυποῦσα καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰ-
τοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχ. β'.

Ως ἀλάστρον μῦρον, τὸ αἷμα σου προσενήνοχας τῷ σῶ-
νυμφῷ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντά-
μειψιν δὲ εἴληφας στέφος ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε·
ὄθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὠραίοις σου ποσὶν κατεπά-
τησας, τῇ ἐπικλύσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἡξιώθης, ὡς Παρθένος
καὶ μάρτυς Χριστοῦ πολυάθλε. Ἦχ. δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσεπλαγχνίαν καὶ
τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες
κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομηνίας, δυνάμει τοῦ
Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν
δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὁμὴν
μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὠραιότητι ὁ Βασιλεὺς τῆς
δόξης Χριστὸς ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο
ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρατχόμε-
νος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήτ-
τητον ἔδειξεν ἐγκατερέησασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασά-
νοις ὀριμυτάτοις, διπλῶ στέφει διςσῶς σε· κατέστρεψε καὶ
παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην.
Αὐτὸν δυσώπητον. Παρθενομάρτυς Μαρίνα Πανεύφημε, τοῖς
ὁμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε, Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ
πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ
ἀβρόηκτον, τὴν ἀβράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοιζ. Ἦχ. β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων

Δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν. Μάρτυρα τιμήσωμεν. Μαρί-
ναν νύμφην Χριστοῦ παρθενίας χιτῶνας γὰρ τὸ σῶμα κο-
σμοῦσα· χρύσειον ὡς ὕψασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ
σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ
στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θουμαστός, ὁ Θεός· ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄν-
τως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐτότητος καὶ εὐταπεινώ-
τος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυ-
μήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίου,
καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιά-
γαστε.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης
Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων,
καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερρον
μνήμην σου σέβωμεν, πόθῳ καὶ Λειψάνων τὴν θήκην,
νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβά-
νοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθλη-
φόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτ-
τητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι
τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν
λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁμὴν μύρου σου ἔδραμεν, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρί-
σης με νύμφε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον
ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν
καρπὸν τῆς ζωῆς σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ

τῆς ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ νῦν Ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχ. α'.

Τοῦ πατρὸς ἐκ βρέφους ἀπεστράφη τὰ εἰδῶλα, καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὄφρυν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνὴ ρωσθεῖσα ἰσχύει δὲ σταυροῦ, αἰσθητῶν τὴν τοῦ φανέντος σὴν κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος· δόξα τῷ σε δοξάσαντι· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι, διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φηγεζαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρχοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ Ἀγία κιβωτῷ ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν βαστάσασα τὸν χτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ παρελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν Τάφον.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίον σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον, καὶ τοῦτον προσενήνοχας τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερεῶς ὦ Μαρίνα, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης, μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ βῆμα σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ρῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρήμων μερίδων καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας,

προθυμία κοσμοῦμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθης Μαρίνα πανεύφημε, νοῦς ὅσιος αὐτοπροαίρετος, οὗτος τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸ ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ οὖν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσεν, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχ. γ'. Τὴν Ὁρασιότητα.

Πόνους ἤνεγκας τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἴληφας τῆς ἀπαθείας, καὶ ἱαμάτων Μαρίνα θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιόγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρίσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἠὺφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ ἐπῆλθε σοι Θεοτόκε, μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ ἀνδραῖμοι τοῦ τετάρτου Ἦχου.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σώσον Σωτὴρ μου. (Δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γοῖρ πυρὶ ἔσσεσθαι ἀπεξηραμμένοι (Δίς. Δόξα).

Αγίφ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως. (Καὶ νῦν)

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

(Προκείμενον. Ἦχος δ'.)

Θαυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσαν ὁ Κύριος. Τὸ πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιωθῇ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν. Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραί ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι. Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι. Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν Οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ Ν'. Δόξα ταῖς τῇς Ἀθληφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῇς Θεοτόκου καὶ τὸ Πεντηκοστάριον.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήτης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε ἐλέησον εὐ'. Καὶ τὸ Ἐλέει καὶ οἰκτιροί. Ὁ Κανὼν τῇς Θεοτόκου Ἦχος πλ. δ'. καὶ τῇς Ἀγίας οἱ δύο εἰς τὸν αὐτὸν καὶ δ'.

Ὡδὴ α'.

Διχαρτε Θεοτόκε, δέξαι μου τὴν δέησιν· προσπίπτω σοι ὁ ἀχρεῖος σου δοῦλος καὶ ὑμνεῖν σε ἀξίως ἐνίσχυσον.

Δέξαι Θεοκῆτωρ, δέησιν οἰκτρὰν τὴν τοῦ οἰκέτου σου δυσωποῦντος σε σώζειν πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ω πανύμνητε Κόρη, μήτερ τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Τείχησόν μου τὰς φρένας, πώτητον καρδίας τὰ νοήματα τοῦ ὑμνεῖν σε, Χριστέ μου, τῆς Πανάγνου μητρὸς δεήσεσιν.

Καὶ τῇς Ἀγίας. Ὑμνὸν διοδοῦσας ἦχος πλ. δ', ὠδὴ Α'.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτόφορον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτόν, σοφῇ διανοίας κεχριμένη ἄρτος Χριστοῦ, παρεῖδες ὁμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ικέτης προσέρχομαι σοι σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθεῖς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεία δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς κυήσασα ταύτην Θεομήτορ, καὶ τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος εἰς ἦχον δ' θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιστράπτουσα

περὶ Θεὸν χορεύεις, ἱερῶς. Θεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Αθλήσει, τὴν ψυχὴν νεώσασα θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεοργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύϊ σοι πνεύσαντι. Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σὼν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα παιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια καὶ θεῖκαῖς λαμπρότησι Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάτται.

Δόξα πατρί.

Ρυσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει πνεύματος τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννήτορ ἄχραντε διὸ σε Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσταπενήγεται.

Καταδασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὠφθήσωμαι παιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'. Τῆς Θεοτόκου. Σὺ τὸ στερέωμα.

Η τὸν ὑπεράγαθον καὶ πανοικτίρμονα Κύριον, ἐν τῇ γαστρὶ τῇ σῇ δεξαμένη, Θεοτόκε, βοήθει μοι.

ὑπεραγία Θεοτόκε.

Θεῖαις παρακλήσεσι, τῆς κυησάσης σε, Κύριε παμβασιλεῦ, οἴκτειρον τὸν κόσμον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὖσπλαγχνος.

Εχων σε βοήθειαν, ταῖς τῶν ἐχθρῶν παγίσιν, ἀγνή, μὴ ἐμπαγῶ ἔχων σε προστάτην τῆς ζωῆς μὴ ἐκπέσοι με.

Ολον κατακείμενον, ταῖς ἡδοναῖς, ἀγνή Δέσποινα, καὶ μολυσμοῖς ἐξ ἀπροσεξίας, ἐξαρκάσασα σῶσόν με.

Ὡδὴ γ'. Τῆς Ἀγίας. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ, οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράννων ὀμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρησεν ἀγάπης, σὲ Πανόλβιε.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν χαιρὶ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίστεως ἐν πέτρα παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν Παρθένοις ἀήτητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχονται τὸν στέφανον, πανόλβιε.

Αγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβησαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκόν σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν σάρκα γενόμενον, τὸν εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας ἤχος δ' εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνή, στέργουσα τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν ἀφιεμένη δωρεῶν. Πάντεμνε, πόρους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβετας,

καὶ τῶν πιστῶν ἡρδευσας, ὦ Μαρίνα, Μάρτυς τὸ φρό-
νημα. Δόξα πατρὶ

Ως Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἐνστα-
σιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρνα·ς σου, ταῖς ὠραιόταταις συνέ-
τριψας. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ
γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
πηγή, θιάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ
ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στέφανον δόξης ἀξίωσον.

Αἰτήσεις ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καθ. ἡχ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνειφημοῦμέν σε πιστοί,
ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν
τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν,
ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ πατοῦσαν δύναμιν· καὶ
οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου αἰοῖδιμε,
Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας τοὺς τελοῦντας τὴν
μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ· τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμ-
βανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπιπόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει
σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάρλεκτον, ράβδος Ἀαρὼν
τὴν βλαστήσασιν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳρ σου καὶ φύλαξ,
τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει καὶ μετὰ τόκον
πάλιν μένει Παρθένος.

Ὡδὴ δ'. τῆς Θεοτόκου ἡχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα Κύριε,

Τῇ χειρὶ σου κατάβαλε, δαίμονας ἐξ ὕψους τοὺς πολε-
μοῦντας με, καὶ εὐόδωσον πρὸς τρίβους ζωῆς, Θεὸς πρε-
σβείαις τῆς τεκούσης σε. Ὑπεραγία.

Οταν μέλλει χωρίζεσθαι ἡ ἐλεεινὴ ψυχὴ μου τοῦ σώμα-
τος τοῦ ἀθλίου τούτου, Δέσποινα, σὺ παράστηθι μοι καὶ
βοήθησον.

Κραταιᾷ ἀντιλήψει σου, πρόστηθι Πανάχραντε, τοῦ οἰ-
κέτου σου, καὶ δαιμόνων μηχανήματα ἀπ' ἐμοῦ Παρθένε
ἐξαφάνησον.

Ως ὑπάρχουσα ἄβυσσος, τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθό-
τητος, τὰς ἀβύσσους τῶν πταισμάτων μου, ὦ Παρθενομή-
τωρ, ἀποξήρανον.

Τῆς Ἀγίας Ὡδὴ δ'. Σὺ μοῦ ἰσχύς Κύριε.

Θεοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου τοῖς Ἀγγέλοις
ᾠφθη ποθεινότατος, τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ καὶ τοῖς
ὑπηρέταις ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη τῷ
Χριστῷ γὰρ ἐβόας. Τῇ δυνάμει δόξα φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς ἡγωνισμένη πανόλβιε καὶ προσκαίρους πό-
νους ὑπομείνασα ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Δε-
σπότη, κομίζει Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας σὺν
Ἀγγέλοις βοᾶσαι. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα, νῦν Μαρτύ-
ρων, ὁμιλος εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν
ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δε-
σπότη ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάν-
θρωπε.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινες· σὺ γὰρ λόγον,
μόνη ἐνουπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ σύνθρονον Υἱὸν ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα· γεγέννηκας Θεονύμφευτε καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις
τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸ κράτος τὸν πάντων κατέ-
χοντα.

Ἄλλος Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα εἰς ἡχ. δ'.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα, λαμπηδόσι καὶ ἀφθαρσίαι

στέφανον ἀναδησαμένη χαίρουσα παράστασι, Χριστῷ τῷ
 νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς
 ἐνστάσεσι, πανεύφημε, τρέψασα, καθεῖλες, δείξασα ἀνί-
 σχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου
 Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς
 σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκείαις ἁμῶμον ὀλόκληρον,
 Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Δόξα πατρὶ

Τοῦ ποιμένος θείοις ἔχουσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν
 ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς, καὶ ἐσκήνωσας, εἰς
 μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Η Πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φα-
 νεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον πάλης περιστάσεως, τῶν
 πίστει ὑμνοῦντων σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνομφε.

Καταΐθασι.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου
 σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ,
 κατανοῶν ἐκράβγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'. ἤχ. πλ. δ': Τῆς Θεοτόκου Ὁρροϊζαντες.

Οτάλας καὶ παμβέβηλος κράζουσα, Λόγε Θεοῦ, διὰ
 τῆς τεκούσης σε σῶσόν με, σῶσον ὡς εὐσπλαχνος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Ανάξιον καὶ ὄλον κατάκριτον γεγονότα, Χριστέ, τοῦ
 σοῦ βήματος ἐξ ἀφροσύνης μὲ οἰκτεῖρον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ
 μὲ λύτρωσαι πρὸς σὲ γὰρ μόνην κατέφυγα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Ανάστειλον τὴν μέθην, Πανάμωμε, τῶν παθῶν μου καὶ
 πρὸς τὴν σωτήριον εὐθυπαρεῖν τρίβον ποίησον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ Ε' ἤχος πλ. δ' Ἀγία τοῦ Θεοῦ. Ἦνα τί μὲ ἀπόσω.

Αθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον Κόρη διή-
 νυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεως χαῦνον ἐπτέρωσα
 προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκρά-
 τορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ

Ρανίδες σὼν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι γλαῖναν
 πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύλανον·
 ὄνπερ νῦν Θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νυκτῶς σου
 νυμφίῳ παράστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, Κόρη τὸν μέγалаυχον
 ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρυν τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν
 ἔταπεινώσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης,
 τῶν αὐτῶν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Υπερτέρας σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν,
 ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος καὶ πυρὸς
 τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομέ-
 νουσιν Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ρυπτομένην ὀρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανά-
 μωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξά-
 ζομεν, τῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα μόνη ἁγνή δι' εὐσπλαχνίαν·
 ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος εἰς ἤχον δ'. Σὺ Κύριε μου φῶς. Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Φῶς γέγονας φωτὶ τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα
 καὶ φωτίζουσι, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτά-
 ζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς Παρθένος ἐνήδομτι· σὺ Κύριε
 ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

Ροῦν Μάρτυς δυσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανες, τοῖς ρεύμασι

τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης
ἐσθεςας. Δόξα πατρί

Ολόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα
Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέ-
σασα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε
τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθε-
ρώσαντα. Καταιβασία.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου σὺ γὰρ ἀπει-
ρόγαμε Παρθέने, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τῶν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βρα-
δεύουσα.

ᾠδὴ στ'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἤχ. πλ. δ'. Χιτῶνα μοι παράσχου.

Ραθύμως μοι τὸν βίον ἐκτελῶ, ἡδοναῖς δουλόμενος· ἐπί-
στρεψον, σῶσόν με. Ταῖς πρεσβείαις, Ἰησοῦ, τῆς τεκού-
σης σε. Ὑπεραγία

Τὸ σκότος τῶν παθῶν καὶ ἡδονῶν, τὴν ψυχὴν μου, Δέ-
σποινα, ἡμαύρωσε κάθαρον καὶ πρὸς τρίβους ἀρετῶν φωτα-
γώγησον.

Οὐ κέκτημαι δακρύων ὀχετούς, ἵνα ἀποπλύνω μοι τὰ
ἄπειρα πταίσματα· ταῖς πρεσβείαις σου, Ἀγνή, τούτων
ρῦσαί με.

Λιμένα καὶ προσφύγιον, Ἀγνή καὶ τεῖχος ἀπόρθητον
τὴν σκέπην σου, Δέσποινα, κεκτημένοι τῶν δεινῶν λυτρω-
θεῖημεν.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας εἰς ἤχον πλ. δ'. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

Απόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπilon, κα-
ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανέν-
δοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ παράδεισος ἀσύλητος.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Νεάνις πανεπρεπής, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα

πρὸς τὴν δσμήν, τῶν μύρων σου Δεσποτα, τὸ ἄχραντον
πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλη, καὶ τὸν
πρὶν φρενοβλαδῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἤχου ἀπώ-
λεσας Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα, κυριῶνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία το καθαρὸν, τὸ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάν-
των Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα.
Καὶ ἐπάκουσόν μου τῆς δεήσεως Πανάμωμε.

Ἄλλος εἰς ἤχον δ' ὁσῶσις μετὰ φωνῆς. Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Διμάτων τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπι-
στίας· Χριστοῦ δὲ τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ
Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Αδρόχως, τῶν βασάνων διήλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόν-
τιστος ὄθεν εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄν-
τως ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τίπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ράβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ
Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέτατέ σε τεταμένην,
πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Δόξα πατρί.

Ωρθρισας πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἥλιον, καὶ ταῖς
αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν Θεόφρον σου κατηυγάσθης.
Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βουλήματι κυοφρεῖ-
ται ὁ Κτίστης ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ
βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως εἰλήσεται.

Καταιβασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ

θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Αἰτησις σὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς.
Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασι ἀθλητικῆς τι ρεραντισμένη, θαύμασι καταλειφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀρρήτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει σεσαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῇ ἀφθάρτῳ, ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεῆς, θαλάμου ἑφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη, ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τὴν 17 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. Στίχ. Χεῖρ δημίῳ τέμνει σε Μαρίνα ξίφη. Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεῖα δὲ στέφει. Ἐβδόμη δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βερονίκης καὶ τοῦ Ἀγίου Εὐφρομάτη ἐπισκόπου Ἰωνοπόλεως. Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἀθληφόρου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οληστὴν ἐπὶ ξύλου, Παραδείσου πολίτην, ἀπειργασάμενος καμὲ τῶν σῶν οἰκέτην, διὰ τῆς Θεοτόκου καταξίωσον ψάλλοντι· ὁ τῶν πατέρων, ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὑπεραγία Θεοτόκε.

Συμπαθείας σου θεῖα τὴν ψυχὴν μου τυφλώτουσαν, φωταγωγήσον, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ ρῦσαί με ἀτόπων ἐνθου-

μήσεων ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τὸν βότρυν τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, τῶν ἀγεώργητον ἀξίωσον καρπούς με προσφέρειν μετανοίας τῷ Ὑῖῳ σου κραυγάζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολος ἐκπλήγην ὡσεὶ χόρτος· ἐξηράνθη μου ταῖς νόσοις καρδία, ὡσεὶ φρύγιον δὲ τὰ ὀστέα μου συνεφρήγην καὶ συνετρίβην, Δέσποινα, ἴασαί τὴν συντριβὴν μου.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας ὁ αὐτός. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπᾶσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὕψηλὴν γὰρ σοῦ ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατώκησας βοῶσα. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότη, ἀνεδέδειξαι Μαρίνα Θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγάζεις. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον

Αρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλυπεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἔτερος τῆς Ἀγίας Ἦχος δ'. Ἐν τῇ καμίνῳ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρόσθεν.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγόμενη πυρὸς οὐκ ἐφρόντησας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἱαμάτων θεῖανάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς ἐκ φοβῶν σε ὁ τύραννος, εὔρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς στερροτέραν· ἀνεβόας γὰρ· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα πατρί.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοδόλαις σου, θαυματουργείαις ἀποκρουσάμενον.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγες καθαρὸς ἡγάπησε καὶ ἐξ οὗ ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρῖναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτήσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔφαλλον. Ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τῆς Θεοτόκου. Ήχος πλ. δ'. Τὸν Βασιλέα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς τῶν δαιμόνων ἐπιβουλὰς καὶ τὰ τόξα, κατ' ἐμοῦ κινούμενα, Σωτήρ μου, σύντριψον καὶ δεῖξον ἀνώτερόν με τούτων.

Ιασαι, Δέσποινα ἀγαθή, τῆς ψυχῆς μου, τὰ δεινὰ καὶ τραύματα, καὶ ἔλκη, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Οὕπὲρ πάντας τοὺς γηγενεῖς ἁμαρτήσας, ἐπὶ σὲ Πανάχραντε προσφεύγω· φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης ἁμαρτίας.

Σοὶ Θεομῆτορ, προσπεφευγὼς ἐκ παντοίων, ἀναγκῶν τοῦ βίου καὶ κινδύνων, κράζω, Θεοτόκε Παρθένε, λύτρωσαί με.

Ὡδὴ η'. τῆς Ἀγίας. Ήχος δ'. Μουσικῶν ὀργάνων. Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Σταθερὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασιν νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδοῦσα·

τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρῖνα σε παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς λόγος, ἡτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειονῶν ἡξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν ὁρῶσα καὶ βοῶσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίου ὧφθης, Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ Μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελωδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον

Ιλασμός ἡμῖν Θεογενήτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη ἀπίτεισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας. Ήχος δ'. Χείρας ἐκπετάσας Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενηνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον ἐνδοξε, τὴν αἰοδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσέχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσαν σε τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τοῖς τοῦ νυμφίου στοργῆς. Θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ιστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα Θεὸν ἀθάνατον καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανάτωσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα τὸν Οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ

τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν, μνήμην παιδρύναντα· ὃ βοῶμεν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν. Καταιδασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
σώσατο· τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δ' ἐνεργούμενος, τὴν οἰ-
κουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου ἤχ. πλ. δ'. Κυρίας Θεοτόκου.
ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον.

Αγία Θεοτόκε καὶ δεδοξασμένη ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Υἱόν σου
ικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων ἡμᾶς τοὺς δούλους σου.

Ιλάσθητι, σωτήρ μου, πᾶσι τοῖς τιμῶσι, τὴν Ὑπερέν-
δοξον ὄντως Μητέρα σου, καὶ παραδείσου τῆς δόξης δεῖξον
οἰκήτορας.

Τὰ ρήματά μου, Κόρη, ἐνωτισαμένη, τὴν οἰκτροτάτην
μου δέησον πρόσδεξαι, καὶ τῆς κολάσεως ρῦσαι καὶ αἰωνίου
πυρός.

Ω Δέσποινα Παρθέने, τὴν ἐσκοτισμένην, ταῖς ἁμαρτίαις
ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν εὐτελῇ ἰκεσίαν προσδεξαμέ-
νην μου.

Ὡδὴ Θ'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐφρυξὲ πᾶσα ἀκοῇ Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ
ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύ-
γησας· τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ρομφαίαν διέβης γάρ,
μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς Καλλιπάρθενε.

Εφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διὰ-
νοιαν, ἔρως ὁ ἐνθεος, καὶ στεροτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρ-
θενικῆς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλαμπουσα Μαρίνα πάν-
σεμνέ· διὸ πάντες πιστῶς μακαρίζομεν.

Λύσον μου νόμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς
ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας
Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμ-

φίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀγλὴν δια-
σχέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινῶν, τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νε-
άνιδες ἐπιλαθόμενοι, τῆς γυναικείας φύσεως ἠθλήσαν· καὶ
κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμή-
τορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος, τῷ ξύλῳ τῆς
γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐ-
βλάστησας. τῶν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς τοῖς πᾶσι γνωρί-
ζοντα· διὸ σὲ Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἔτερος τῆς Ἀγίας Ἦχος δ'. Αἰθὺς ἀχειρόμητος. Ἀγία τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ ταῖς
ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν
προτοτόκων δὲ μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐ-
φραίνόμενον.

Ιδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶ-
νας, Ἀγγελοὶ ἐθαύμασαν, ὅπως ἐν γυναικείᾳ φύσει κατή-
σχυνας, τὸν πρὶν, τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θα-
νατώσαντα.

Ως περικαλῆς ἀθληφόρος, καὶ παρειδέξεις Παρθένος,
στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα,
μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδῶνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ
περιστερὰν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσιν πτέρυγας,
καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασα, καὶ καταπαύσασαν γεραίρωμεν.

Δόξα πατρὶ.

Ηνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθλη-
φόρε, ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ρόδον, τὴν παρθεनीαν εὐοσμὸν
φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὁσφράδιον γεγέ-
νησαι.
Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένης· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖτα φῶς ἐχρημάτησεν ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητρο-
ῆ Τιμιωτέρα καὶ Καταβασία

Απας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδοχοούμενος· πανηγυριζέτο δέ, ἄλλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἀΐτησις ὅτι σὲ αἰνοῦσι. Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ρῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ρυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην·

Εἰς τοὺς Αἰγους ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ω; γενναῖον.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἠὲ τομολήσας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι, οὐ κατήσχυνας Μαρίνα καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐὰν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ σταυροῦ ἀπενέκρωσας ἀγῶσι δεσμεύσας, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὡσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα,

οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην οὐρανόθεν σοι Παρθένε θειουργικῶς χρηρηγῶσάντι.

Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Μαρίνα πανσεβάσμιε, καὶ ὡς μὲν Παρθένος, φρονίμη λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρείας, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.
Θεοτοκίον ὁ αὐτός.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομήτορ σεμνή, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σορκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ ἐκ τῶν κανόνων ὡδὴ γ' καὶ στ'.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἰσῆος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοὺς πατέρας ἐκ βρέφους, ἀπεστράφης τὰ εἶδωλα, καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή· ρωσθεῖσα ἰσχύει δὲ Σταυροῦ αἰσθητῶν τὴν τοῦ φανέντος σὴν κεφαλὴν· συντρίβεις πολεμήτορος, δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανδρείαν καὶ φρόνησιν σὺ κεκτημένη σεμνή, τελειῶς κατεπάλαισας ὄφιν ἀρχέκακον Μαρίνα πανεύφημε· ἡσχυνας Ὀλυμβρίου τὰς πικρὰς τιμωρίας εὐφρανὰς ἀσωμάτων τὰς χορείας ἀθλοῦσα διὸ ἀπαύστως πρέσβευε Χριστῷ εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ἥχος γ'.
Ἡ Παρθένης σήμερον

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ρεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου εἰς ἤχον πλ. β'.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας. Προκείμεναν. Ἥχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν· ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμέν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθαι. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλληνι· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἄρσεν καὶ θήλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιος ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστι καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐ-

τοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολαύωμεν.

Ἀλληλουῖα

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἐξοὺς γυνὴ Χαναναία, ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὶ εἰς τα πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Naί, Κύριε καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Μετὰ τὸ ἐξαιρέτως εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλομεν τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Ἀγίας.

Χαίρει καθορῶσα τῷ Πνεύματι ἡ Προμήτορ Εὐα, συμπατούμενον τοῖς ποσὶ, Μάρτυρος Μαρίνης, δν δράκοντα δολίως, αὐτὴν τοῦ Παραδείσου ἐφυγαδεύσατο.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἡ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε Χριστοῦ τὴν ἀθληφόρον.

Βασάνους δριμυτάτους ὑπέμεινας γενναίως, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μαρίνα.

Γένος Ὁρθοδόξων, Μαρίνα, ἐορτάζει σήμερον σοὺς ἁγῶνας.

Εδόξασε, Μαρίνα, σὲ ὁ Χριστὸς ἀξίως ὡς δι' αὐτὸν παθοῦσα.

Ηθλησας, Μαρίνα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπης, καὶ ἡσχυνας τυράννους.

Θαυμάτων, Κόρη, χάριν, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω Μαρίνα ἀθληφόρε.

Εκ νόσων καὶ κινδύνων ταῖς σαῖς εὐχαῖς, Μαρίνα, λύτρωσαι τοὺς σοὺς δούλους.

Λειψάνων σου τὴν θήκην, πιστῶς προσκυνούμεν, Μαρίνα ἀθληφόρε.

Μαρίνα καλλιμάρτυς, ἐπάκουσόν μου τάχος θερμῶς σὲ προσκαλοῦντας.

Μαρτύρων καὶ παρθένων ἀράϊσμα καὶ κλέος Μαρίνα, σὺ ὑπάρχεις.

Μαρίνα τοὺς τελοῦντας σὴν ἑορτὴν, λιταῖς σου περιέσωζε ἀτρώτους.

Μαρίνα ἀθληφόρε, ἰλέωσαι τὸν Κτίστην ἡμῖν ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Μαρίνα Χριστοῦ νύμφη, ἰκέτευε, ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Πλάστην.

Προσκυνούμεν πόθῳ, Μαρίνα, σὴν εἰκόνα, εἰς τύπον τῆς μορφῆς σου.

Πανευλαδῶς, Μαρίνα, προστρέχωμεν Ναῶ σου σὲ εὐφημοῦντες ὕμνοις.

Τὰ βέλη τῶν τυράννων συνέτριψας, Μαρίνα, τῇ σῇ στερρᾷ ἀθλήσει.

Τὰς τοῦ ἐχθροῦ παγίδας τὰς καθ' ἡμῶν, Μαρίνα, διάλυσον λιταῖς σου.

Τελεῦμέν σου τὴν μνήμην ἐν ὕμνοις, ὦ Μαρίνα, Χριστὸν δοξολογοῦντες.

Τοῦ Ὀλυμβρίου θράσους κατήσχυνας, Μαρίνα, καὶ πάσας ἐπινοίας.

Τοὺς ἐπιτελοῦντας σὴν ἑορτὴν, Μαρίνα λύτρωσαι τῆς γεέννης.

Τοὺς τῷ Ναῶ σου, Μάρτυς, προστρέχοντας, Μαρίνα, φύλαττε ἐν εἰρήνῃ.

Παρθενομάρτυς ἅμα παρθένοις, ταῖς φρονίμοις, Μαρίνα συγχωρεῖς.

Τὸν σὸν Ναόν, Μαρίνα, κεκτήμεθα ὡς μέγα νοσοῦντες ἱατρεῖον.

Τοὺς συναθροισθέντας σῇ ἑορτῇ, Μαρίνα, ρῦσαι παντοίας βλάβης.

Εἰς ἔτη πλεῖστα, Μάρτυς ἀξιώσον τελεῖν σου ἡμᾶς τὴν ἑορτὴν σου.

Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστέ μου ἀθλοθέτα, Μαρίνης ταῖς πρεσβείαις σῶσον ἡμᾶς τοὺς πάντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πανύμνητε, ὦ μητερ, μετὰ τῆς ἀθληφόρου ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὁ Πολυέλαιος τῆς Ἁγίας καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Μάρτυρας. Καὶ δύναις.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις Ἀλληλούϊα. Βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα· διὰ τοῦτο οὐ φοβήθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν. Καὶ μετατίθεσθαι ἔρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι ; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραύνῃς ὁ Θεὸς Ἀλληλούϊα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ μου ἤχησαν καὶ οἱ μισοῦντες σε ἦραν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεῦσαντο γνώμην. Καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἀγίων σου ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ Ἀλληλούϊα. Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ. Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὄλην τὴν ἡμέραν Ἀλληλούϊα. Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐγεννήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡ-

μῶν. Ἀλληλούια. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ἐν τῷ καταλᾶσθαι τὸ ὅστ᾽ αὐτοῦ μου ὀνειδίζον με οἱ ἐχθροὶ μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγομένος ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Ἀλληλούια. Ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσῆγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τῶν νώτων ἡμῶν. Ἀλληλούια. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Ἀλληλούια. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν. Ἀλληλούια. Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ὁρθαί μοι Κυρίου ἐπὶ δικαιοῖς καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἡγάπησεν. Ἀλληλούια. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς ὁ Κύριος. Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Ἀλληλούια. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τοῖς καρδίας εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δικαίσι ἐν τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις. Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Ἀλληλούια. Πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσπερ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Ἀλληλούια. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλποῖ ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἑπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ἀλληλούια. Ἀλληλούια. Ἀλληλούια.

Ὅπου λέγεται εἰς ἕκαστον στίχον Δόξα πατρὶ.

Τὸν πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμῶς, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Λεχθήτε εὐσεβεῖς μου Χριστιανοὶ τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν, τῆς ἐγκωμιαζομένης καὶ ἐπαινουμένης, ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Ἀγίας Μαρίνης, ὅπου μετὰ πολλῶν κόπων κατορθώσαμεν νὰ συλλέξωμεν, ὅλην τὴν ὕλην εἰς ἓνα βιβλίον, περιέχον Κανόνα κατανυκτικὸν εἰς κάθε περίστασιν διὰ τοὺς μετανοοῦντας, Παράκλησιν ἐκ τῶν Πνευματικῶν Κήπων, ὁ Βίος ἐκ τῆς Καλοκαιρινῆς, καὶ ἐκ βιβλίων καὶ Ἀκολουθιῶν, πρὸς εὐκολίαν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, ἵνα ἔχη ἓνα Βιβλίον ἀνὰ χεῖρας περιλαμβανόν ὅλα ὁμοῦ.

Εὐρίσκονται παρ' ἐμοὶ αἱ ἑξῆς Ἀκολουθίαι ἔργα τῶν χειρῶν μου: Ἀγίας Εἰρήνης, Ἀγ. Φανουρίου, Ἀγίας Κυριακῆς, Ὁσίου Μελετίου, Ἀγίας Μαρίνης, Ἀγίας Μαύρας, καὶ Ἀγίας Βαρβάρας, ἀντὶ 30 λεπτὰ ἐκάστη διὰ τὰ τυπογραφικὰ μόνον ἔξοδα. Εὐρίσκονται εἰς ἐμὲ καὶ ἄλλαι Ἀκολουθίαι δυσεύρετοι ἄλλων συγγραφέων.

Ὁ ἐλάχιστος ἡμῶν ἀδελφός Ἱεροὺς καὶ Πνευματικὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ

Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Ἀθῆναι Ἰούλιος 1915.

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἱεροῦ Κλήρου ὅτι ἀναλαμβάνω πᾶν σύγγραμμα Ἐκκλησιαστικὸν μὲ τιμὰς πολλὰ συγκαταβατικὰς. — Ταχύτης ἐργασίας. — Εἰλικρίνεια εἰς τὰ συμφωνηθέντα.

Ὁ Τυπογράφος ὅλων τῶν ἔργων τοῦ Ἐκδότου

ΠΑΝΑΓ. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΣΗΣ

Ὁδὸς Ἀγίας Σοφίας τέρμα—(Ὁσ. Μελέτιον)